

на морето и който бы забилъ американскія прѣ-
порецъ на лондонската кула ако го изволявахъ
боговетъ? Не знаешъ ли най-подиръ, че мистъ А-
лиса Слоанъ, сестрата на прѣбаба ми ся жени
за Колонеля Антробисъ, отъ когото произхожда
мистъ Цецилія и полковникътъ Персиферъ?

— Тъй щото, рече Аннита, понеже Колонельтъ
Антробисъ и майорътъ Майориванкъ ся оженили
за двѣ унукы на лорда Балтимора, азъ не трѣба
да имамъ бѣлыя папагалъ. Азъ вѣрвахъ че ми си пріятель а сега гледамъ че ма жертвовахъ на една
браточедка на която прѣдѣдо и былъ закланъ отъ
дивитъ.

— Аннита, рече Джимъ съ важенъ тонъ, ще
имашъ папагала си, заклевамъ ти ся. Искашъ ли
да ти донесъ и главата на полковника Антро-
бисъ?

— Колко си добъръ, пріятелю мой, отговори
момата съ заличивъ гласъ; но какво да я пра-
виъ? Азъ искамъ папагала на мистъ Цецилія а не
главата на Персифера. Основавамъ ся на думата
ви, мой добрый Джимъ; вѣрвайте и выи на моята.
Ако довечера добыиъ папагала, утрѣ съмъ готова
да станъ твоя съпруга.

Слѣдъ тѣзи думы Анита съ прелестно движе-
ніе си прострѣ ръката къмъ Джима, който я ца-
луна като рыцарь отъ среднитѣ вѣкове и отиде
да завладѣе бѣлыя папагалъ.